

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 sierpnia 1965 r.

Nr 34

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

219 — z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1965 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu 285

ROZPORZĄDZENIA:

- 220 — Ministra Finansów z dnia 26 lipca 1965 r. w sprawie poboru opłaty uzdrowiskowej 285
221 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1965 r. w sprawie zakresu działania i zadań rady ławniczej 286
222 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 26 lipca 1965 r. w sprawie zmiany niektórych stawek w taryfie celnej przywózowej 287
223 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 lipca 1965 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych wymaganych od pielęgniarek zatrudnionych na niektórych stanowiskach w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej 268

219

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1965 r.

w sprawie funduszu zakładowego na rok 1965 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 września 1963 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1964 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu (Dz. U. z 1963 r. Nr 42, poz. 233 i z 1964 r. Nr 30, poz. 191) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w tytule wyrazy „na rok 1964” zastępuje się wyrazami „na rok 1965”;

2) użyte w § 5 wyrazy „od dnia 1 stycznia 1964 r.” zastępuje się wyrazami „od dnia 1 stycznia 1965 r.”;

3) w załączniku do rozporządzenia:

- a) użyte w ust. 1, 4 i 5 w różnych przypadkach wyrazy „rok 1963” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „rok 1964”, natomiast użyte w różnych przypadkach wyrazy „rok 1964” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „rok 1965”;
- b) w ust. 4 w zdaniu drugim wyrazy „1.309.300 ton” zastępuje się wyrazami „1.450.000 ton”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1965 r.

w sprawie poboru opłaty uzdrowiskowej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41,

z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r. Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zleca się obliczanie i pobór w drodze inkasa opłaty uzdrowiskowej od osób przebywających w celach

wypoczynkowo-kuracyjnych w miejscowościach określonych w trybie art. 34 ust. 2 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87):

- 1) od osób przebywających w hotelach, pensjonatach, domach wypoczynkowych, schroniskach, obozowiskach turystycznych i podobnych zakładach, zwanych dalej ogólnie „zakładami” — kierownikom tych zakładów lub wskazanym przez nich pracownikom,
- 2) od osób przebywających w sanatoriach prowadzonych przez państwowe przedsiębiorstwa uzdrowiskowe — kierownikom biur usług tych przedsiębiorstw lub wskazanym przez nich pracownikom,
- 3) od osób innych niż wymienione w pkt 1 i 2, przebywających na terenach:
  - a) wsi — sołtyśom,
  - b) miast i osiedli — wskazanym przez przewodniczącego prezydium właściwej rady narodowej pracownikom tego prezydium.

2. Organy finansowe prezydiów miejskich rad narodowych (rad narodowych osiedli) i biura gromadzkich rad narodowych mogą zawierać na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu indywidualne umowy zlecenia inkasa opłaty uzdrowiskowej od osób określonych w ust. 1 pkt 3, jeżeli ze względu na miejscowe warunki taki sposób poboru byłby sprawniejszy.

3. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 kierownik zakładu (biura usług) obowiązany jest zgłosić niezwłocznie organowi finansowemu prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla) lub biuru gromadzkiej rady narodowej pracowników upoważnionych do poboru opłaty uzdrowiskowej, podając ich imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania.

§ 2. 1. Inkasenci wymienieni w § 1 pobierają opłatę uzdrowiskową w wysokości przewidzianej w uchwale właściwej rady narodowej za taką ilość dni pobytu, jaką po-

daje zgłaszający swój pobyt czasowy. W razie dłuższego pobytu opłatę za dalsze dni pobiera się przy przedłużeniu pobytu.

2. W razie niemożności pobrania opłaty uzdrowiskowej albo pobrania jej za niepełny okres pobytu, inkasent obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie właściwy organ finansowy lub biuro gromadzkiej rady narodowej, podając w zawiadomieniu miejsce czasowego pobytu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty, miejsce jej stałego zamieszkania oraz kwotę należnej opłaty.

§ 3. Za pobór opłaty uzdrowiskowej organ finansowy prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla) lub biuro gromadzkiej rady narodowej przyznaje inkasentowi wynagrodzenie w wysokości od 3% do 5% zainkasowanej sumy opłaty.

§ 4. 1. Inkasenci wydają na pobraną opłatę uzdrowiskową pokwitowanie według wzoru ustalonego w przepisach o rachunkowości budżetowej.

2. Pobrane kwoty opłaty uzdrowiskowej inkasent przekazuje na rachunek właściwego organu finansowego raz w miesiącu, w terminie do dnia 5 miesiąca następnego; w razie gdy zainkasowana kwota opłaty przekroczy 1.000 zł, inkasent obowiązany jest przekazać ją w dniu następnym po dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 1.000 zł.

3. Z zainkasowanej opłaty uzdrowiskowej inkasent przy jej przekazywaniu potrąca przypadającą mu kwotę wynagrodzenia (§ 3). Przepisu tego nie stosuje się do osób, dokonujących poboru opłaty na podstawie umowy zlecenia, wymienionej w § 1 ust. 2.

§ 5. Wynagrodzenia, o których mowa w § 3, otrzymywane przez osoby określone w § 1 ust. 1 zwalnia się od podatku od wynagrodzeń.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1965 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

221

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 lipca 1965 r.

w sprawie zakresu działania i zadań rady ławniczej.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o ławnikach ludowych w sądach powszechnych (Dz. U. Nr 54, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rada ławnicza w sądzie powiatowym, w sądzie wojewódzkim oraz w okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych jest organem samorządu ławniczego.

2. Ławnicy każdego sądu mogą wybierać ze swego grona radę ławniczą.

3. Liczbę członków rady określa prezes sądu.

§ 2. 1. Do zadań rady ławniczej należy reprezentowanie ławników danego sądu, podnoszenie poziomu ich pracy oraz organizowanie zebrań sprawozdawczych o działalności ławników.

2. W szczególności do zadań rady ławniczej należy:

- 1) wybór i odwołanie przewodniczącego rady ławniczej i jego zastępcy,
- 2) ustalanie planów pracy rady oraz ocena ich wykonania,
- 3) ustalanie zasad organizacji pracy rady,

- 4) informowanie prezesa sądu o pracach rady oraz wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez niego lub przez przewodniczącego rady,
- 5) utrzymywanie kontaktów z radami narodowymi oraz organizacjami społecznymi i zawodowymi,
- 6) współdziałanie w ustalaniu terminów i tematyki narad sędziowsko-ławniczych oraz organizowanie innych form szkolenia ławników,
- 7) ułatwianie ławnikom korzystania z prasy i literatury prawniczej oraz współpraca z redakcją czasopisma „Ławnik Ludowy”,
- 8) podejmowanie starań w ułatwieniu ławnikom pracującym zawodowo stawiennictwa na wezwanie sądu,
- 9) ułatwianie ławnikom zaznajamiania się z aktami rozpoznawanych spraw oraz troska o podnoszenie dyscypliny pracy ławników,
- 10) współdziałanie z prezesem sądu w wyznaczaniu ławników na rozprawy oraz przy sporządzaniu list ławników dla poszczególnych wydziałów sądu,